

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 008820 14 K
Bihać, 13.06.2014. godine

Pravosnažno 15.07.2014. godine.
Presuda na osnovu sporazuma o priznanju krivnje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sutkinje Jasminke Karabegović kao predsjednika vijeća, te Hadžić Fikrete i Hergić Ernese kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amira Kudića, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Bajić Nenada, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, nakon razmatranja Sporazuma o priznanju krivice T01 0 KTRZ 0003618 97 od 20.05.2014. godine i rasprave za izricanje krivično-pravne sankcije, u prisustvu kantonalnog tužioca Jasmina Mesića, optuženog Bajić Nenada i njegovog branioca Zec Draška advokata iz Prijedora, donio je i javno objavio dana 13.06.2014. godine, slijedeću

PRESUDU

OPTUŽENI:

BAJIĆ NENAD zv. „Limun“, sin P. i majke M. djevojački M., rođen 29.05.1973. godine u K., JMB ..., po narodnosti ..., državljanin ..., nastanjen u mjestu ..., opština P., po zanimanju radnik, pismen, sa završenom osnovnom školom, oženjen, otac troje djece, vojsku služio u V. 1991. godine, vodi se u vojnoj evidenciji pri OMO P., lošeg imovnog stanja, do sada osuđivan, trenutno se nalazi u pritvoru u KPZ Poluotvorenog tipa Bihać po rješenju Kantonalnog suda Bihać broj 01 0 K 007438 13 Kpp 5 od 23.02.2013. godine a po kom rješenju pritvor teče od 22.02.2013. godine od 07:10 sati kada je isti i lišen slobode,

K R I V J E

Što je:

Za vrijeme rata u BiH, u drugoj polovini 1992. godine i u drugoj polovini mjeseca januara 1993 godine, u vrijeme oružanog sukoba između Armije RBiH i vojske Republike Srpske, u svojstvu pripadnika vojske Republike Srpske postupao suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka c) Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačke e) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, tako što je:

a) zajedno sa Bajić Predragom, Lukić Milanom i Babić Sinišom, pripadnicima vojske Republike Srpske, dana 27.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu P. H., općina K., obučeni u vojne uniforme i naoružani automatskim puškama, vodeći na silu sa sobom K. I. zv. B., došli do kuće D. R. te istog natjerali da zove vlasnika kuće da otvori vrata, a nakon što je R. supruga M. otvorila vrata, Bajić Predrag i jedan od osumnjičenih skupa sa K. I. ušli su u kuću, kojom prilikom su jedan osumnjičeni i K. I. ostali na stepeništu, dvojica ostala pred

kućom, dok je Bajić Predrag ušao u jednu od prostorija te od prisutnih tražio novac, pucajući u unutrašnjosti prostorije, a zatim, pod prijetnjom oružja iz kuće poveo D. I. i T. N. koji su se te prilike nalazili u kući, a kada je D. I. i T. N. doveo do ulaznih vrata kuće, osumnjičeni Bajić Predrag, Lukić Milan, Bajić Nenad i Babić Siniša su od D. I. tražili novac, udarajući ga nogama, rukama i kundacima puške, te kada je D. I. rekao da nema novca i pokazao potvrdu policije da je ispitan i da se može slobodno kretati, Bajić Predrag je, u namjeri da liše života D. I. i T. N., iz automatske puške ispucao više metaka u pravcu istih, kojom prilikom je D. I. zadobio strelne rane tijela od kojih povreda je preminuo na licu mjesta, dok je T. N. ostao neozlijeđen jer se isti nalazio iza D. I. koji je pogođen pao na njega, dok su ostala trojica osumnjičenih, držeći u rukama automatske puške stajali pred vratima, a potom u namjeri da liše života K. I., jedan od osumnjičenih iz automatske puške ispucao rafal u istog, koji je pogođen pao na zemlju u blizini ulaznih vrata u dvorištu ispred kuće, zadobivši tom prilikom višestruke strelne rane karlice, desne nadlaktice i podlaktice sa unutrašnjim i vanjskim iskrvarenjem, od kojih povreda je preminuo na licu mjesta,

b) zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom, pripadnicima vojske Republike Srpske, dana 29.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama i pištoljem, došli pred kuću I. Š., u kojoj su se nalazili njegova supruga I. Đ. sa sinovima K. i Đ. i kćerkom S., kojom prilikom je Babić Siniša ostao ispred kuće dok su Bajić Predrag i Bajić Nenad, predstavljajući se kao vojna policija tražili od ukućana da otvore vrata, a nakon što je K. otvorio vrata, isti su ušli u kuću te odmah počeli nogama tući K., da bi potom Bajić Predrag stavio pištolj na glavu I. Đ. prijeteći da će ubiti nju i njene sinove ukoliko ne daju novac, nakon čega im je Đ. dala novac koji je imala kod sebe, a obzirom da isti nisu bili zadovoljni dobivenim iznosom, Bajić Predrag je tražio video rekorder i vreću brašna da bi Đ. iz straha za svoj život i život ukućana ponudio da uzmu i motornu pilu za drva govoreći im da ista vrijedi oko 1.000,00 DM, što su i uzeli da bi se potom sva trojica noseći navedene stvari udaljili od kuće u pravcu centra sela H.,

c) zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom, istog dana, 29.07.1992. godine, u večernjim satima, nakon što su se udaljili od kuće I. Š., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama i pištoljem došli do kuće Č. V., u mjestu H., općina K., od kojeg su, pod prijetnjom da će baciti bombu na kuću, tražili da otvori vrata, što je ovaj i učinio, da bi ga odmah počeli tući i tražiti novac koji je dobio prodajom stoke, a kada im je V. dao novac i četiri zlatna prstena, isti su nezadovoljni dobivenom sumom novca počeli ponovo tući V. nogama i rukama po svim dijelovima tijela uvodeći ga u kuću i tjerajući ga da im da više novca, a nakon što im je dao još novca, jedan od osumnjičenih iz kuće je iznio video rekorder kojeg je dao V. da ga nosi i da ide skupa sa njima uz prijetnju oružjem,

d) zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom, istog dana, 29.07.1992. godine, u večernjim satima, u mjestu H., općina K., obučeni u vojne uniforme, naoružani automatskim puškama i pištoljem, nakon što su sa sobom povelu Č. V., došli ispred kuće P. R., sa kojim je Bajić Predrag od ranije imao sukob, koja se nalazi u blizini kuće Č. V., kojom prilikom je jedan od osumnjičenih ostao da čuva V. na putu, dok su druga dvojica provaljivanjem ulaznih vrata ušla u kuću P. R. iz koje su na silu izveli istog, tjerajući ga da bez obuće ide sa njima pri tom ga udarajući nogama i puškama, da bi potom, pod prijetnjom oružja, skupa sa sobom povelu P. R. i Č. V. niz cestu u pravcu K., a kada su stigli do kuće P. H. koja se nalazi na izlazu iz mjesta H., općina K., osumnjičeni su natjerali P. R. da zove H. suprugu S. da im otvori vrata, pa kada je S. otvorila vrata u kuću su ušli Bajić Predrag i Babić Siniša, dok je Bajić Nenad ostao ispred kuće, da bi potom, Bajić Predrag i Babić Siniša u unutrašnjosti kuće fizički zlostavljali S. stavljajući joj nož pod vrat, čupajući je za kosu, prijeteći sa puškama

ostalim ukućanima da će ih ubiti ukoliko ne dobiju novac, a kada im je S. dala novac koji je imala kod sebe, prisilili su njenog sina P. F. da iz kuće ponese video rekorder sa sobom i da krene sa njima, da bi nakon kraćeg vremena pustili P. F. i Č. V. da se vrate svojim kućama a oni nastavili dalje kretanje skupa sa P. R. u pravcu K., da bi, došavši do obale rijeke S., u namjeri da liše života P. R., jedan od osumnjičenih u istog ispucao više metaka kojom prilikom je P. R. zadobio povrede u vidu prostrelne rane glave i prostrelnu ranu zdjelice od kojih povreda je preminuo na licu mjesta, a zatim njegovo tijelo bacili u rijeku S., gdje je i pronađeno,

e) zajedno sa Bajić Predragom i Babić Sinišom, pripadnicima vojske Republike Srpske, dana 23.12.1992. godine, u večernjim satima, u selu V., općina K., naoružani automatskim puškama, došli do kuće Z. A., gdje su provaljivanjem vrata, ušli u kuću, da bi potom pod prijetnjom oružja istjerali iz kuće K. G. i H. E. od kojih su, psujući im i tukući ih nogama, tražili novac, a kada isti nisu dobili, povelili ih do kuće Z. S., u kojoj su se nalazili Z. Z. sa djecom i Z. A., te lupajući na ulazna vrata tražili da Z. otvori što je ona i učinila a nakon što su ušli u unutrašnjost kuće, psujući prisutnima balijsku majku od istih tražili novac, a kada isti nisu dobili, Bajić Predrag uzeo je iz krila Z. Z. njenu trogodišnju kćerku Z., stavio joj nož pod vrat te zaprijetio da će je zaklati ako ne daju novac i zlato, da bi potom, Z. E. u namjeri da spasi sestru predložila osumnjičenima da ona ode do strica Z. H. pozajmiti novac, nakon čega su osumnjičeni zajedno sa Z. E. otišli do kuće Z. H. u kojoj se te prilike nalazio njen stric Z. H. sa njegovom suprugom Š., D. R. i njegovom suprugom V., Č. Z. i Z. J., a kada su u kuću ušli provaljivanjem vrata, Bajić Predragom udario je nogom Z. H. u predio grudi tražeći novac, a kada mu je H. dao novčanik, Bajić Predrag, nezadovoljan iznosom koji je pronašao u novčaniku, okrenuo se prema D. R. uperivši u istog pušku te tražio novac, a kako R. nije imao novca, Bajić Predragom je u namjeri da ga liše života ispalio jedan metak iz puške u D. R. nanijevši mu tom prilikom povredu slabinskog dijela kičme od koje povrede je isti preminuo na licu mjesta, da bi zatim Bajić Predrag izveo iz kuće Z. H. i njegovu suprugu Š., fizički ih zlostavljajući pred ulazom u kuću, te u namjeri da liše života Z. H., u istog ispalio više metaka iz puške nanijevši mu tom prilikom povrede grudnog koša, od kojih povreda je H. ubrzo preminuo, za koje vrijeme su Bajić Nenad i Babić Siniša naoružani automatskim puškama stajali ispred kuće,

f) zajedno sa Bajić Predragom, pripadnikom vojske Republike Srpske, u drugoj polovini januara 1993. godine, u naselju ....., općina ....., u jednoj napuštenoj bošnjačkoj kući, u večernjim satima, naoružani automatskim puškama, osumnjičeni ušli u kuću gdje je živjela H. E. sa svojim djetetom H. H., rođenim ... godine, da bi potom osumnjičeni Bajić Predrag i Bajić Nenad fizički zlostavljali E., udarajući je šakama i puškama po svim dijelovima tijela, trgajući odjeću sa iste, gdje su obojica, istu natjerali na spolni odnos da bi zatim po njenom tijelu gasili cigarete i urinirali, a što su i ponovili par dana kasnije, kada su na njeno malodobno dijete prosuli vrelu čorbu od koje je dijete zadobilo teške opekotine, da bi nakon izvjesnog vremena, kada je E. promijenila smještaj i smjestila se u kuću, u ..., u ul. ..., osumnjičeni Bajić Predrag dolazio sa još jednim licem i istu odvodio od kuće, tjerajući je da se skida gola pred nepoznatim muškarcima i natjeravao na spolni odnos,

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, Bajić Nenad zajedno sa drugima izvršio ubistva 5 /pet/ civila, nečovječno postupao prema većem broju civila i izvršio silovanje 1/ jedne/ osobe ženskog spola.

Čime je kao saizvršilac izvršio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, pa se primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 41. preuzetog KZ SFRJ,

O S U Ā U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 7 /SEDAM/ GODINA I 6 /ŠEST/ MJESECI

Temeljem člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom Bajić Nenadu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 22.02.2013. godine.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP F BiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret ovoga suda.

Temeljem člana 212 stav 3 ZKP F BiH, porodice ubijenih D. I., K. I., P. R., Z. H. i D. R. te oštećeni, T. N., I. Š., I. Đ., I. K., I. Đ., I. S., Ć. V., K. G., H. E., Z. Z., Z. A., Z. Š. se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevima upućuju na parnični postupak.

O b r a z l o Ź e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać je pod brojem T01 0 KTRZ 0003618 97 od 12.07.2013. godine podiglo optužnicu protiv Bajić Predraga, Bajić Nenada, Babić Siniše, Vrtunić Mladenka, Dragić Slobodana i Lukić Milana stavljajući im na teret izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem sudije za prethodno saslušanje ovog suda broj 01 0 K 007438 13 Kps od 15.07.2013. godine a optuženi su se pred sudijom za prethodno saslušanje izjasnili da nisu krivi.

U toku postupka u predmetu ovog suda broj 01 0 K 00 7438 13 K zaprimljen je Sporazum o priznanju krivnje broj T01 0 KTRZ 0003618 97 kojeg su dana 20.05.2014. godine zaključili kantonalni tužilac Mesić Jasmin i optuženi Bajić Nenad sa svojim braniocem Zec Draškom , advokatom iz Prijedora.

S obzirom na tu činjenicu a radi razmatranja navedenog Sporazuma krivični postupak u odnosu na optuženog Bajić Nenada je razdvojen.

Prema navedenom Sporazumu optuženi Bajić Nenad je priznao da je na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u dispozitivu optužnice, počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ. Tim sporazumom stranke i branilac su se sporazumjeli da se optuženom Bajić Nenadu za navedeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u rasponu od 6 /šest/ godina i 6 /šest/ mjeseci do 7 /sedam/ godina i 6 /šest/ mjeseci. Optuženi se također obavezao da će saradivati sa organima krivičnog gonjenja u BiH te svjedočiti o događajima i licima koji su mu poznati vezano za krivična djela ratnih zločina izvršenih na području općine K. za vrijeme rata u BiH te da će lično dati izjavu kojom će izraziti pokajanje za njegovo učešće u izvršenju krivičnog djela koje je priznao.

Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivnje sud je utvrdio da je optuženi sporazum zaključio dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je upoznat sa svim posljedicama koje proističu iz sporazuma uključujući tu i posljedice vezane za imovinsko-pravni zahtjev kao i troškove krivičnog postupka, da optuženi razumije da se prihvatanjem sporazuma odriče prava na suđenje, da neće moći uložiti žalbu na krivično-pravnu sankciju

koja će mu se izreći ukoliko sud prihvati sporazum, da je oštećenim data mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu te da je predložena krivično-pravna sankcija u skladu sa krivičnim zakonom.

Nakon predočavanja dokaza od strane tužioca a prije njihovog ulaganja u spis i razmatranja od strane vijeća tužilac je modificirao dispozitiv optužnice u djelu koji se odnosi na povredu Međunarodnog prava tako da je u dispozitivu umjesto člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačka a) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, stavio; postupali suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka c) Ženevske Konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačke e) Dopunskog protokola II uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, na koju izmjenu odbrana optuženog nije prigovarala.

Prilikom razmatranja Sporazuma o priznanju krivnje, dokazima priloženim od strane tužioca izvan svake razumne sumnje je utvrđeno da su se u radnjama optuženog na način i u vrijeme kako je to činjenično opisano u izreci presude, kako u objektivnom tako i u subjektivnom smislu stekla sva bitna obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, za koje je optuženi oglašen krivim.

Krivica optuženog utvrđena je na osnovu njegove izjave kojom je u potpunosti priznao sve radnje izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret i izrazio kajanje za izvršenje djela te prihvatio kaznu u rasponu koja je predložena sporazumom.

Pored priznanja, krivica optuženog utvrđena je i dokazima koji su priloženi uz podignutu optužnicu a iz kojih nesporno proizilazi da je optuženi počinio krivično-pravne radnje koje su mu stavljene na teret. Krivično pravne radnje optuženog potvrdili su brojni svjedoci koji su saslušani u toku istrage od kojih su pojedini bili neposredni očevidci događaja a pojedini su i lično poznavali optuženog te su ga prepoznali kao izvršioca inkriminisanog krivičnog djela. Svjedoci koji nisu poznavali optuženog, događaj su u svojim iskazima opisali gotovo na identičan način kao svjedoci koji su optuženog poznavali. Iz sadržaja zapisnika i fotodokumentacije o prepoznavanju lica proizilazi da su očevidci događaja između više fotografija različitih lica muškog spola prepoznali optuženog kao počinioca radnji koje su navedene u optužnici a koje se stavljaju optuženom na teret kao učinjenje inkriminisanog krivičnog djela za koje se tereti, s tim što su svjedoci prije izvršenog prepoznavanja opisali optuženog, njegovu tjelesnu građu i obilježja i način na koji je bio obučen u trenutku učinjenja pojedinih krivičnih djela, pa je tako svjedok K. G. kao počinioc inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Babić Sinišu, Bajić Predraga i Bajić Nenada, svjedokinja H. E. je kao počinioc inkriminisanog krivičnog djela prepoznala Bajić Predraga, Babić Sinišu i Bajić Nenada.

Krivica optuženog utvrđena je također i na osnovu brojnih materijalnih dokaza koje je tužilac priložio uz podignutu optužnicu a posebno sadržaja zapisnika o ekshumaciji ubijenih lica, obdukciji posmrtnih ostataka ekshumiranih lica, te provedenim medicinskim vještačenjem o uzrocima smrti ubijenih lica, fotodokumentacije o identifikaciji tjelesnih ozljeda oštećenih lica, te sadržaja nalaza o saslušanju vještaka medicinske struke i sadržaja nalaza vještaka o uzrocima smrti i nastalim ozljedama kod oštećenih lica te iz sadržaja izvoda iz matične knjige umrlih za oštećene koji su ubijeni učinjenjem krivičnog djela, zatim aktom Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu, općina P., broj: 03-17/13, od 11.03.2013. godine iz kojeg se vidi da je optuženi Bajić Nenad u kritično vrijeme bio pripadnik vojske Republike Srpske kao i Odluke o proglašenju ratnog stanja i Odluke o ukidanju ratnog stanja iz kojih je utvrđeno da se krivično pravni događaj desio u vrijeme rata. Na osnovu svih ovih dokaza koji

su za sud bili pouzdani i uvjerljivi vijeće je izvelo zaključak o postojanju dovoljno dokaza o krivnji optuženog za učinjeno krivično djelo.

Budući da je u toku održavanja ročišta za razmatranje zaključenog sporazuma o priznanju krivnje vijeće ovoga suda utvrdilo da je optuženi potpuno svjesno, sa razumijevanjem, bez ičije prisile, prijetnje, prevare ili obmane, dobrovoljno priznao krivicu povodom podignute optužnice i krivičnog djela za koje je optužen, da je vijeće utvrdilo da postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog te da je oštećenim pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasne o imovinsko-pravnom zahtjevu to je u smislu člana 246. stav 5. ZKP F BiH prihvatilo sporazum o priznanju krivnje te optuženog Bajić Nenada oglasilo krivim i osudilo na kaznu zatvora u trajanju od 7 /sedam/ godina i 6 /šest/ mjeseci.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je uzeo u obzir sve okolnosti predviđene odredbom člana 41. preuzetog KZ SFRJ, imajući pri tom u vidu svrhu kažnjavanja kao i kaznu zatvora koja je predložena zaključenim Sporazumom. Od olakšavajućih okolnosti sud je uzeo u obzir lične i porodične prilike optuženog odnosno činjenicu da je oženjen, otac troje djece, te da je slabog imovnog stanja. Sud je posebno cjenio da je optuženi zaključivanjem Sporazuma o priznanju krivnje priznao radnje izvršenja i krivično djelo koje mu se stavlja na teret, da je izrazio kajanje te da je na taj način u velikoj mjeri doprinio bržem i efikasnijem okončanju ovog krivičnog postupka. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud je uzeo u obzir način izvršenja krivičnog djela, njegovu drskost, upornost, bezobzornost i teške posljedice koje su tom prilikom nastupile od kojih je između ostalog došlo do ubistva 3 /tri/ osobe i silovanja jedne osobe ženskog spola dok su ostali oštećeni teško fizički i psihički zlostavljani.

Temeljem člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom Bajić Nenadu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru počev od 22.02.2013. godine.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP F BiH optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka iz razloga što je slabog imovnog stanja pa bi njegovim obavezivanjem na plaćanje troškova krivičnog postupka bila dovedena u pitanje ne samo njegova već i egzistencija članova porodice koju je dužan da izdržava.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP F BiH porodice ubijenih D. I., K. I., P. R., Z. H. i D. R. te oštećeni T. N., I. Š., I. Đ., I. K., I. Đ., I. S., Č. V., K. G., H. E., Z. Z., Z. A., Z. Š. se sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevima upućuju na parnični postupak.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu FBiH u Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema, a putem ovoga suda.

Žalba nije dopuštena zbog odluke o izrečenoj krivično-pravnoj sankciji (član 246. stav 6. tačka c) ZKP F BiH

Zapisničar:
Amir Kudić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jasminka Karabegović